

[Socialministeren]

til et sådant. Men måske ville det være praktisk, at fru Tove Jørgensen også fik svarene på de 5 resterende skriftlige spørgsmål, i det omfang disse svar kan gøres tilstrækkeligt fyldestgørende så hurtigt efter ordningernes vedtagelse.

Endelig er det vel endnu en gang værd at understrege, at vi gennem boligydelsesloven dog har fået sikret, at endog et meget stort antal pensionister i kraft af 15 pct.s princippet har fået nedsat deres boligudgift til et acceptabelt niveau, som ingen tidligere bolig-sikringsregel kunne have hjulpet dem til.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg takker ministeren for, at man vil være villig til at kigge på problemerne, men jeg synes ikke, det er tilfredsstillende. Det er da rigtigt, at vi skal tilstræbe at få så god en oplysning som muligt omkring disse forhold, men det er jo ikke klart med det. Hvis vi finder ud af, at der er nogle problemer, som man ikke har været opmærksom på, da loven blev behandlet, så bør man kunne tage det op og revidere lovforslaget, så der ikke er nogen, der får en nedgang, som det nu er tilfældet.

Det kan jo ikke være ministeren ubekendt, at der var en mulighed for et andet flertal i folketinget, da loven blev gennemført, som ville have fastholdt ydelsen inden for bolig-sikringens rammer. På den måde kunne man have fastholdt både de lempelige pensionist-regler og de forbedringer, der ligger i reglerne om boligydelsen, der har været for nogle menneskers vedkommende. Disse ting kunne altså have været klaret. Der er jo meget, der ud fra erfaringen her viser, at boligydelsen har fået nogle konsekvenser, som selv de, der gik ind for det forslag, der lå, ikke har været opmærksomme på. Dertil kommer, at SV-regeringens dannelse medførte nogle skatte-virkninger, som yderligere har ført til konsekvenser for pensionisterne.

Men for nu at blive ved boligydelsen er det altså et spørgsmål om, hvorvidt der er villighed til i regeringen, hvis det viser sig, at et stort antal pensionister faktisk har fået nedgange, at søge at skaffe penge til veje for at løse disse problemer.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal ikke gå ind i substansen i dette spørgsmål, idet det jo er fru Tove Jørgensen, der har rejst det. Men det får mig alligevel til at gå herop og spørge ministeren, om ikke det er overvejet, at man på en eller anden måde får informeret pensionisterne reelt om det, der skal ske for dem. En del af det ulykkelige, vi nu står i, og alle de protester, der kommer, er affødt af, at informationsniveauet over for pensionisterne er for dårligt. Jeg ved godt, at man har annonceret vældig meget om boligydelsen og en pensionsreform, men vi, der har behandlet det herinde, vil jo nok sige, at det er blevet gjort på en lidt anden måde, end naturligt ville have været, for den var jo ikke god nok. Det var vi mange der sagde. Men der er blevet skabt nogle forventninger, og det er i hvert fald en del af det, jeg har været enig med ministeren i, når han har udtalt sig om det. Der er blevet skabt nogle forventninger til dette, som ikke kan opfyldes, og det var vi jo mange der vidste.

Mit spørgsmål går altså på, om ikke man kan sikre en anden form for information til pensionisterne, ikke kun vedrørende bolig-ydelse og boligsikring, men f. eks. også om, at hvis de bliver dårligere stillet, så kan de henvende sig i kommunerne og få del i rådighedsbeløbet.

Så vil jeg godt lige sige tak til ministeren for bemærkningen om samråd, for jeg agter at bede om det. Jeg havde udarbejdet nogle spørgsmål til ministeren, men dem bliver vi altså fri for at få her.

Socialministeren (Erling Jensen):

Må jeg endnu en gang til fru Tove Jørgensen sige, at vi taler om et lovkompleks, som jeg har indtryk af fik – jeg deltog ikke selv i den behandling, men jeg går ud fra det – en omfattende og normal folketingsbehandling i maj-juni i fjor. Dengang blev det vedtaget. Jeg har søgt at sætte det i kraft pr. 1. januar 1979, det stod der i loven jeg skulle, og jeg går ud fra, at fru Tove Jørgensen er enig med mig i, at det er min embedspligt.

Så spørger fru Tove Jørgensen mig den 17. januar, om jeg har et klart overblik over, om dette giver anledning til lovændringer. Det ville vist være at undervurdere folketingets behandling af denne sag i maj-juni i fjor. Det, jeg derimod kan gøre – og det er det,